

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 36. ANUL XVI.

Sabiu, in 5/17 Maiu 1868.

Telegrafulu e de doue ori pe septe-mana: joia si Dumineca. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumtate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumtate de anu 4 fl. v. a. Pentru prinu, si tieri straine pretu e pe 1/2 anu, si fl. v. a. Inscrerile se platesc pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Eveneminte politice.

Sabiu 4 Maiu.

Dupa o scire ivita acum in tempulu din urma, generalulu V e t t e r se va deumi ministru de res-belo. — Regimentele unguresci preste putinu se voru dislocá in statii in lántrulu patriei dice uno tel. din „Hr. Ztg.“

Maiestatea Sea Imperatulu calatoresce in 18 Maiu la Prag'a. Diuarele spunu ca calatori'a acé-st'a aru fi pentru cá sa se dea deschiderei unni alu treilea podu preste riulu Moldov'a o mai mare solemnitete.

In Boemi'a a fostu o odunare populara la pó-lele muntelui Rip si lángá satulu Krabschitz, dupa foile boeme-cehice constatátore din 20,000. Scopulu acestei adunári fá o dechiaratiune de cuprinsulu, ca totu poporulu este nevoitu a protestá contra con-tributiunei dupa avere. Diuarele nemtiesci, cari vedu pre boemii cehii mai reu decâtu americanii pre negri, dicu, ca scopulu adunárei, dupa unu anume S. Dina aru fi, a numái plati regimulu cislaitanicu nici unu felu de contributiune. Din o resolutiune celita de unu proprietariu din Budohostic se vede parerea de reu espresa pentruca regalulu Boemiei, totu asia de momentosucá si elu alu Ungariei, nu e consid-eratu intru nimic'a, fiindu desbracatu de cea mai de-bila umbra de autonom'asea de mai nainte. Dupa aceea venindu asupra sarcinilor „votate de unu parlamentu strainu“ de Boemi'a, se dechiaru ca nu voru purtá greutáti care le decide parlamentu strai-nu.

Despre caletoria lui Napoleonu cu famili'a la Orleans aducu scirile telegrafice urmatórele:

Parisu 11 Maiu c. n. Imperatulu Napo'conu calatorindu la Orleans fu mai intaiu intempnatu de-cátra primariulu cetátiei, rostindui o cuventare la care impearatulu respunse urmatórele: „Cu placere amu primitu invitarea Dvóstre, fiindca totdeán'a me simtu fericitu a me aflá ierasi in mijloculu unei cetáti cari pre lángá tóta pastrarea consciintiósa a reminiscentiloru celoru glorióse are o intentiune atátu de patriotica, de a se abandoná cu ardóre luptelor muncii si a industriei. Eu amu voitu din aspectu propriu a ve constatá progreselé si a ve animá convinsu fiindu ca acestea in mijloculu unei páci generale a Europei se voru puté desvoltá cu confidentia.“

Dupa aceea episcopulu localu constata prin o cuventare, ca Parisulu in mai multe renduri au fostu constrinsu de straini a deschide portile sale, Oleunulu in sa nici odata si ridica mai pre susu de tóte patriotismulu si religiositate cetáti Imperatulu respunse la acestea: Sum fórté miscatu de cu-vintele cele nobile, ce mi leai adresatu; in loculu acé-st'a cu placere si aduce omulu aminte ce au pu-tutu face credinti'a religiósá si patriotismulu ade-veratu pentru prosperitate si marirea unei tieri; in cetatea acé-st'a s'au intemplat unu evenimentu dintre cele mai epocale ale istoriei. Riulu ce curge sub didurile ei a fostu unu bulevardu protegetoriu alu independintiei nóstre, precum au aparatu elu intr'unu tempu nu asiá de demltu ruinele eroice ale armatei cel-i mari. Venindu imperatés'a si eu la Orleans spre a participá la festivitatile popu-lare mai inainte de tóte voimu a genuochiá in ca-tedral'a cea vechia si in mijloculu reminiscentiloru celoru mari ale trecutulu voimu a implorá protec-tiunea tatalui cerescu pentru viitoriu.—

Din „Debate“ se vede, ca Principele Napo-leonu va calatori in orientu Va cercelá Con-stantinopolea si Aten'a. Nu se scie deca va trece preste Vien'a séu va calatori pre mare si numai la întórcere va atinge Vien'a.

In camer'a comuneloru, din Angli'a, dice „Trompet'a Carpatiloru“, fiindu interpelatu mini-strulu din afara asupra afaceriloru Candiei, acé-st'a a respunsu cá totu deán'a, ca Angli'a in pri-vinti'a Turciei are politic'a sea, o politica de neu-tralitate; ca Turci'a, intrádu pre calea reformeloru, Angli'a, si impreuna cu dens'a Europ'a intréga, va avea sa se felicite despre rezultatele ce se voru ob-tiné de populatiunile din acestu imperiu, prin intro-ducerea reformeloru elaborate de marele Viziru.

Cádu unu ministru anglu pronuncie vorb'a n e u t r a l i t a t e in ceea ce privesece pre Tur-ci'a, cu acésta neutralitate intelege ca Angli'a, fára a fi anexatu pre Turci'a, se aiba directiunea totu-roru afaceriloru acéstu imperiu. Si in adeveru se póte intrebá cine-va cu totu cuventulu: cine domnesce la Constantinopole, Regi'n'a Victori'a séu Sultanulu Aziz, atátu de vedita este influinti'a Angliei in afacerile Turciei, in politic'a si admini-stratiunea sea.

Cádu despre reformele cu cari se ocupa Tur-ci'a si de cari se face atáta sgomotu, acéste refor-me potu fi fórté pompóse, fórté liberali, fórté ecui-tabil; reformele din Turci'a potu fi concepute chiaru in spiritulu secululu in care traimu, ele in sa nu voru puté se ajunga la nici unu resultatu favorabile pentru populatiunile de sub sceptrulu lui Mahomed. Reformele cari nu suntu resultatulu trebuntieloru, espressionea culturai unui poporu, nici suntu sim-tilite, nici potu prinde vre-o radacina, nici potu ave-a vre-o iniriure asupra colectivitati'i popóloru in favórea caror'a se pretinde ca se faca nisce a-semenea reforme.

Nu acum pentru prim'a ora Turci'a incercá ca-lea reformeloru. Care a fostu resultatulu Hatihu-mismului? A tiné pentru totu-deán'a populatiu-nile sub vointi'a a totu putinte a ginei musul-mane. In Turci'a nu se cade a-si face cine-va ilusioni. In Turci'a suntu invingatori si invinsi. Invingatorii nu voru impartí nici odata puterea loru cu cei invinsi. Invingatoriulu trebuie se domnesca, invinsulu trebuie sa se supuna. Acé-st'a e legea Coranului, si Turculu celu mai civilisatu nu se va putea abate vre-odata dela acésta lege. Crestini-loru din imperiulu turcu li se póte concede tóte drepturile. Turcii in acésta privintia suntu ómeni cei mai bine-voitori, cáci ei séu ca preste dreptu-rile ce se acordá crestiniiloru va dominá totu-de-án'a Turculu, supremati'a va fi totu-deán'a a Tur-cului. In dárnu se va chiamá in treburile statulu crestini, in dárnu se va crea, dupa esemplulu al-loru statari, consiliori de statu, cu tribun-le si totu personalulu unei administratiuni regulate; in dárnu se va imprumtá legea juriului; in dárnu se va des-titui Chech Islamulu, tóte persónele, se potu pre-face fára a se putea atinge vre-odata spiritulu Co-ranului.

Pre cádu tempu Turcii nu voru constitui fa-mili'a, nu se va putea ingrádi cu nici unu elementu alt lu afara de elementulu turcu. Se póte chiamá in functiunile publice crestini de tóte riturile; se potu acordá acéstor'a onoruri si positiuni; nici o-data in sa ei nu voru ajunge a dá alta directiune spi-ritulu dominatoru; voru fi atátea instrumente mai multe inhamate la carulu Islamismulu.

Este adeveratu ca consiliulu de statu se va constitui; este adeveratu ca in acestu consiliu se voru aflá si crestini. Nu este in sa mai putinu a-deveratu ca acésti ómeni nu voru avea altu rol, indemnitate la care voru fi chiamati, decâtu a sanc-tiuná prin voturile loru decisiunile luate in con-siliulu Islamismulu. Si apoi nu se póte sci de-acum cari voru fi crestini cari voru fi chiamati la asemenea demnitáti? Toti acéi'a cari suntu mai turci decâtu Turcii; toti acéi'a cari voru cautá a face pla-cerea celoru de susu, cá sa se mantina unde suntu,

ca de acolo se póta exercitá influinti'a loru asupra celoru de josu. Ce voru castigá crestini avédu la cármá si crestini? ceea ce cástiga nenorocitulu care este condamnatu a fi asupritu de ai sei.

Diet'a Ungariei.

(Urmare din siedi'nti'a in cas'a deputatiloru, dela 8 Maiu.)

Avemu sa mai insemnámu ceea ce s'a omisu in rendulu trecutulu, ca la §-lu acé-st'a a venit'u 4 a-mendamente si adeca a lui B r a n o v a e z k y, M a n o j l o v i c s, H a l a s z si Maniu Au-reliu.

Testulu ministerialu erá acé-st'a: „§. 8. Tóte pretensiunile ce se voru escá din despartirea ce-loru dóue metropoli, incátu nu se voru puté complaná prin contielegere reciproca, atátu cele (pre-tensiuni) cari atingu metropoli'a intréga cátu si cele cari atingu diecesele séu comunitátele bisericesci séu pre individiu singurateci, se voru aduce la validitate inaintea unni tribunalu ce-lu va delegá minist-riulu justitiei spre scopulu acé-st'a; de altmintrea in contra otáririloru si judecatiloru acéstu foru se voru puté folosi tóte remediele cáte le permite pro-cedur'a civila in alte procese.“

Testulu propusu de comisiune: §. 8. Tóte pretensiunile ce se voru escá din despartirea celoru dóue metropoli, incátu nu se voru puté complaná prin contielegere reciproca, atátu cele cari atingu metropoli'a intréga cátu si cele cari atingu diece-sele séu comunitátele bisericesci séu pre individiu singurateci, se voru aduce la validitate inaintea un-ni foru alesu (arbitru) fiindu libere de timbru si taxe, pentru care foru fia-care parte va alege cáte doi membri, acésti'a laolalta alegu presiedinte; in casu deca nu s'aru intelege intre sine, tabula regéseca va numí pre presiedinte, asiderea va numí si membri in loculu acelor'a cari in decursu de trei luni n'aru fi alesi séu aru infárdiá in componerea forului; si in contra otáririloru si judecatiloru acéstu foru — delaturandu tóte remediele — a-pelatiunea se va face numai la tabl'a septemviralá, unde caus'a se va decide fára privire la ord-ne pre basea dreptátiei si ecuitátei.“

Testulu propusu de deputatii serbi: §. 8. Tóte feliturile pe pretensiuni ce s'aru puté escá dintru infintiarea metropoliei románe, incátu nu s'aru puté complaná prin in-telegere intre congresele respective, intre párti, se voru aduce la validitate inaintea ju-decatoriei ordinare, fiindu libere de timbru si de taxe, iéra in contra otáririloru si judecatiloru acéstu ju-decatorie se voru pute folosi tóte acele remedie, cáte le permite procedur'a civila in alte procese.“

Propunerea lui Aureliu Maniu deputatu din Fá-getu: „§. 8. Tóte feliturile de pretensiuni ce se nascu din despartirea metropoliei románe, si anume cele ce atingu metropoli'a intréga séu singuratecele diecese, incátu nu se voru puté complaná prin con-tielegerea ce se va incercá in amendóue congresele venitóre, se voru aduce la validitate inaintea unni senatu de siepte membri ce-lu va compune tabl'a regéseca din sinulu seu, fiindu libere de timbru si taxe, iéra pretensiunile cari atingu comunitátele bi-sericesci séu dóra pre singuratecii individi, se via de locu inaintea numitului senatu. In contra otá-riloru si judecatiloru acéstu foru se va face apelatiune, cu delaturareu tuturoru altoru remedie, numai la tabl'a septemviralá, unde se va decide afara de ordine pre basea dreptátiei si ecuitátei.“

M a n i u Aureliu crede ca de óre-ce a adusu ministeriulu proiectulu de lege, scopulu de capeta-ria a fostu sa castige bisericiei dreptate. I pare fórté reu ca pre lángá tóte nisuintiele de a convinge pre fratiu serbi despre dreptele si justele dorint'e

ale românilor, nu s'a putut ajunge la o înțelegere reciprocă asupra modului de procedere. Desvôlta mai departe istoricul desfacerei românilor de către serbi, și arată că la sinodul din anul 1860 s'a pronunțat în independența bisericii române de cea sârbescă. De atunci încôce comunele bisericesti curate române au esit din legatură ierarhiei sârbesci și au venit sub puterea ierarhiei române; însă comunele amestecate cu serbii se detinura și mai departe sub potestatea sârbescă, până cându la cererea unei séu altei dintre părți nu se constituie o comisiune compusa din comissari episcopesci și politici și nu se ia în pertratare în fatia locului. Comisiunile aceste mesteceate, la casu candu impacarea nu succede, au de a esamina dreptulu de proprietate alu unei'a séu alu altei'a din părți. Cam acést'a e procederea de până aci, sanctiunata și de Maiestatea Sea, și dupa care la vre-o 31 comune cu majoritate română s'a făcutu deosebirea, însă fără de rezultatu ulterioru, pentru că și astadi jacu procesele la ministeriulu cultelor. Aru dori că ministeriulu de culte în afaceri de aceste sa nu aiba alătu ecuitatea, ci sumum jus înaintea ochiloru. Proprietatea din posesiune comuna — biserică comunală, ca e parohiale, școle și totu odată fundatiuni de asemenea scopuri — nu se pôte trată numai asiă, încātu sa i se dea în dreptulu aceluia, carele astadi e possessorulu facticu. Acestea l'au înduplecatu pre densulu a face propunerea sea.

Dupa Ma n i u se scôla Deak și arată câte greutăți implica deslegarea cestiunilor cari se nascu în impregiurări, că și cele din desbatere și ca spre rezolvarea acestor'a e de lipsa unu tribunalu. Elu crede, ca nici un'a dintre părțile litigante nu va dori, că deslegarea cestiunilor sa se amâne și nici un'a nu se va legă de axiom'a qui habet tempus, habet vitam (aprobare). În interesulu fia cărui'a e, că sa se vedă odată în chiaru cu pretensiunile de drept și de avere. E și în interesulu patriei însesi, pentru că după câtu scim, și dlu ministru o știe acést'a mai bine, sau întemplatul la ocaziunea desfacerei din cestiune lucruri scandalôse între locuitorii de diferite limbi și înca pre loculu celu mai sântu, în biserică, și în apropierea bisericii, ceea ce n'a fostu spre zidire mare sufletesca pentru nici un'a din părți.

Pune întrebare, ca cine sa judece în cestiunile aceste?

În privința acést'a sunt done lucruri de consideratu: unulu, ca fiacăru i place că afacerile se le incredințeze unu tribunalu legalu, daru nu octroiatu, a dou'a că în câtu se pôte execută deslegarea afacerilor din cestiune cu mai putina paguba de judecatoriile ordinare. Déca cumva acést'a nu se pôte apoi ce modu legalu aru mai fi, că diet'a și regimulu sa ajute?

Judecatoriile ordinare, arata, ca nu aru fi în stare a face destulu și fără de a aduce confusiune în lucru.

Déca aru fi capitale de împartitu amanarea (késedelem) nu aru fi periculôsa. Cestiunea se înverte în cele mai multe locuri pre lângă întrebarea: cui se cuvine cas'a lui Ddiou? Procesulu predânduse judecatoriilor ordinare s'aru împarti pre la jurisdicțiunile respective și atunci arutrebui o parte sa tréca și afara din jurisdicțiunile, cari astadi de facto nu stau în strinsa încopciare cu judecatoriile și guvernulu ungurescu. Sentințele dela tôte aceste judecatorii aru fi de natura de totu diferita.

Nu aflu oportunu tramiterea cauzelor din cestiune înaintea judecatoriilor ordinare, pentru că s'aru amana pré multu. Mai remanu doué moduri: compromissulu și delegatiunea. Cu compromissulu nu se pôte impacă, pentru că sunt cestiuni pré mari și pré gingasie de deslegatu și la compromise numai unu omu judeca (aprobare). Fia care parte caută a se convinge despre parerile aceluia, pre carele lu alege și alege pre aceluia carele e întielesu cu parerile ei; asiă face și cealaltă parte. Cându se aduna că sa compuna lucrulu, alesulu fiacărei părți caută sa aduca la valôre parerile se și pre urma decide presedintele caus'a. Densulu nu i aru placea sa ia o astfelu de respundere asuprași. Asiă dara nu e pentru compromisu.

Delegatiunea. Acést'a nu e unu modu nou și e legalu; pentru că Maiestatea Sea au delegatu totu deun'a în procese private, candu competința nu a fostu în chiaru, din cauza ca substratul procesulu era în mai multe comitate. Delegatiunea e asiă dara unu mijlocu legalu, precum a întârta acést'a și dep. Halász. Întrebarea e, ca cine sa delege? Déca va delegă diet'a, contra cărui procederi nu aru avé nimic'a, s'aru ingreună apelatiunea, pentru ca nu aru puté fi foru mai înaltu că aceluia pre carele l'aru delegă legistatiunea. Puterea statulu pre câtu se pôte sa se tina neîmpartita. Legistatiunea privesce pre dieta împreună cu principele. Esecutiv'a privesce pre Maiestatea Sea și Maj. Sea ingrigesce și mijlocesce prin puterea judecatorésca dreptatea. Fără de a avé lipsa, sa nu se schimbe și sa nu se încungiore practic'a acestor'u puteri.

Voru fi casuri, în cari este necesse și asiă ce-va, dara în casulu de fatia nu va fi. Propune ca Maj. Sea sa delege pre lângă contrasemnatura ministralu unu tribunalu dela care sa se faca apelatiune la tabl'a regia și de aci la tabl'a septemvirala, sub cuventu, ca după filosofia de dreptu a apelatoru, aceea sentintia e basata, carea din trei instantie e făcuta de doué în o forma. Acést'a aru dori densulu sa se urmeze cu tôte procesele mari, dara cu deosebire în cele de intensitate asiă mare, ca cele de fatia. Formuléza propunerea dara astfelu:

§ 8. Tôte pretensiunile escate din despartirea numitelor doué metropolii, încātu nu s'aru puté complană prin contielegere reciproca, atātu cele cari atingu metropoli'a întregă câtu și pre diecese séu pre comunitățile bisericesti séu pre individii singurateci, se voru aduce la validitate — fără tim

bru și taxe — înaintea unu tribunalu regulatu ce lu va delegă Maiestatea Sea pre lângă contrasemnarea ministeriulu respectivu. — La acést'a procedura, se sustine numai apelatiunea cu doué grade, delaturându tôte cele-lalte remedie.

V l a d u aru mai dori sa se primésca în amendamentulu lui Deak, ca „cauzele aceste se voru luă la apelatiune afara de ordinea proceselor” (aprobare).

Manojlovics și retrăge amendamentulu. Mai multi multi dep. resemna de cuventu.

Amendamentulu lui Deak se primesco cu adausulu lui V l a d u

§ 9 se primesco fara desbatere.

În fine sa cetesce propunerea comisiunei fi-nantiale în privința drumulu de feru Hatvan-Miskolcz —

În ședința din 9 Maiu la autenticarea protocolulu se nasce o desbatere asupra § 4 unde a remasu afara cuventulu „congresu bisericescu”. Propunerea lui Bonis în sensulu întregirei testulu cu cuventulu acést'a se primesco

Fiindu ca din comisiunea de 10 carea e însărcinata cu afacerea Redactorelu Federatiunei lipsesce unu membru, Varg'a cere alegerea unuia, înse carele se știe limb'a română.

Vine acum la desbatere modificatiunea ministeriala pentru greci, bulgari și magiari orientali. Și la acést'a se facu mai multe amendamente. După multe desbateri se primesco amendamentulu lui Vadnai carele suna: „Aci credinciosii orientali, cari nu se tînu nici de natiunea (ajkù) română séu serba, remanu și pre venitoriu în tôte drepturile lor care le au exercitatu și până acum la dispunerea autonoma a afacerilor bisericesti și școlare, la liberulu usu alu limbei în liturgia și la aministrarea averei bisericesti și fundatiuni”.

Cuventarea deputatulu V Babesiu.

(ținuta în diet'a Ungariei, pentru emendamentulu deputatiloru serbi, facutu la § 3 din proiectu.)

„Onorata casa! Partinescu amendamentulu colegiloru deputati sârbesci în privința §-lui 3 din cestiune, lu partinescu în tôte estinderea lui, și aratu motivele mele. (Se audimul)

Ca se potu motivă de ajunsu fie-care parte din amendamentu, aflu de necesariu a radica și a cantari deosebitu diferințele între operatulu regimulu și cel'a alu comisiunei centrale.

Prim'a diferința, respectiv modificatiune este, că se se stérge motivarea premergătoriă §-lui, va se dica: sa se stérge deducerea lui din art. 20 de la 1848. La ast'a nu voiú tîné cu rigóre, căci nu contine ceva essentialu, și de aceea me îndestulescu cu motivele spuse dlu deputatu ce vorbi mai înainte.

A d o u a diferința se cuprinde în aceea ca

FOISIORA.

PREAMBULARI

(reprod. din „Convorbiri literare”)

(Urmare)

II.

Ajunsu a casa, me afundai în cugetari. Familia Colonelulu H. trebue sa fie lovita de vo nenorocire, gandeamu eu, căci pentru ce domnesce între densi o asiă serioșitate? Și mai alesu cum o fatia asiă frumôsa în a careia fatia luciă totu foculu teneretiei, nu gusta plăcerile virstei sale? O fatia frumôsa de 19 ani într'o gradina! Se pôte oferi ochiloru unu spectaculu mai placutu? În mijloculu verdetiei și a floriloru ea nu pôte fi de câtu vesela și voiôsa. Verdetia i descépta în inima o sperantia vaga și dulce, și florile cu mi de color ei reflecta miile de gândiri ce linu se misca și se strecôra prin mintea sa. Între frumusetia și mirosulu floriloru ea se afla în adeveratulu seu elementu. Pentru ce fie'ă Colonelulu nu simțiesce nici o plăcere în parculu castelulu și pentru ce cându ne primblamu pe lacu, privirea sa se ridicase spre noui? Tenerea lină, ea trebue sa fi simțitu vo durere. Închipuirea mea începu atunci a-si creă unu romantiu întregu: Unu teneru oficeru o iubia de multu. Elu era nepotu alu Colonelulu și venia adesa în cas'a sa. În curendu ea luă sama ca verulu seu, cându vorbiă cu dens'a era tulburatu și ca ochii

sei o priviau cu dorn. Radiele amorulu strabatură și în inima ei și privirile loru duiôse se schimbare grabnicu în dolci vorbiri. Parintii vedeau cu plăcere fericirea copiiloru și încurendu se serba logodna. Dar tenerulu oficeru era de unu caracteru nestatornicu. Elu se înamora de o alta, visitele lui încetare și peste catva timpu mireasa lui primi o scrisôre prin care i se vesti în termenele cele mai cuviințose ca tôte au fostu o gluma, ca suntu înruditi, ca între rude nu pôte sa fia amoru și ca prin urmare aru fi o nefericire pentru amandoi déca s'aru insoti — Ba nu! mi-amu disu, pentru ce oficerulu ar fi nestatornicu? Nu! Nu-i elu de vina, ci o sôrte fatala: În sara cându s'a serbatu logodna, suveranulu țierei declara reshoiu și mirele fu silitu sa plece în batalie. La cea inteii întalnire cu inimiculu, mirele celu mai bravu din toti oficerii, facu minuni: elu se lupta ca unu erou, lua cu mâna lui trei standarduri, rani pe unulu din comandantii dusimaniloru, care în urma acestei fapte începeau a se retrage. Tenerulu erou, obositu de atatea bravure și vedindu ca camaradii sei suntu învingatori, isi îndrepta gândulu spre sine și vedea cum generalulu ei respalesce bravura cu lauda și onori și cum ilu privia cu dragoste dulcea lui mireasa, cându unu glontiu . . . celu de urma ce sburase din rangurile inimice . . .

Eata pentru ce domnișôra Maria era serioșă.

Dar pentru ce am ganditu mai departe, sôrtea sa fi fostu asiă de fatala pentru tenera fatia? Sôrtea nu face atātu reu cum facu ômenii. Parintii tre-

bue sa fie cauza nenorocirii sale: Elu, unu teneru artistu cu mare talentu, dara fara avere, o vediu într'o séra la teatru. Ochii loru se întalnire, peste putinu se întalnire în persôna . . . dar parintii care ambitionau pentru unic'a loru ficia o positiune strălucita, cu atâta mai multu ca aveau o stare însemnata, luandu sama despre cea ce se petrece, l'au gonitu din casa acoperindu-lu cu muștrări. Elu s'a trasu în tacere, lovit în simțirea sa ca și în amurulu seu propriu și s'a hotaritu sa devie unu mare artistu, ea inse . . . Dar nici asiă, nu se pôte, mi-am disu, căci parintii pară a fi ômeni cu minte, care nu suntu în stare sa nenorocésca pe ficia loru, trebue dar sa fie alifeliu . . . și începeamu ami croi alte istorii un'a mai fantastica decâtu alt'a; cându deodată mi-am adusu aminte ca domnișôra Maria nici nu fusese trista. N'am pututu sa me oprescu de a nu ride de mine insumi: Fiindeca am vediatu o fata care din întâmplare era serioșă într'o di, mi-am gânditu ca este trista, ea trebue sa fie nenorocita și fiindeca este nenorocita, trebue ca sa fie la mijlocu unu artistu saracu, parintii înmăni și unu oficeru cadutu în batalie, tôte aceste pentru ca n'a culesu flori și ca s'a uitatu la noui!

Ridindu de aceste închipiri, m'am hotaritu sa nu mai facu romantiiuri. Cu tôte aceste mi-am propusu sa tînu promisiunea ce dadusemu Colonelulu la despartire și sa-i facu a dou'a di o vîșita.

Adoua di gasii pe amandoi parintii și pe domnișôra într'unu micu salonu, destulu de elegantu și împodobitu cu multe tablouri. Colonelulu cetea o

amendamentul propune a se asocia apriatu și chiaru autonomu bericeci gr. or. acestu feliu de asigurare lipsese în proiectulu on. regimu, respective în a comisiunei centrale. Cumca acestu este un'a dintre temele principale a legii presinte, și ep n'asiu poté gest' cauza pentru ce s'ar poté împedecá și negá acest'a? Deci prin acestu amendamentu paragrafulu la tota intemplarea se completeza, și pentru aceea-lu partinescu din tota inim'a

Alu treilea punctu de diferentia este ca colegii nostri serbi au stersu urmatoarea pusețiune: „intre marginile legiloru tierii“ carea o intrepusesse comisiunea centrala. On. comisiune centrala adeca propune cumca credintiosii bisericeii orientale se fie îndreptatiti a-si intemeia și regulá in modu liberu și—intre marginile legiloru tierii—afacerile lor bisericesci, scolastice și fundatiunale. In principu, on casa! n'am nemica in contra acestora. Am supusu la alta ocaziune, și o supunu și acum'a ca nu-mi potú intipui unu statú in care ar fi permisá ori suferibila o actiune (fie individuala ori a corporatiunilor) afara de marginile legii statului. Fie-care statú și respective fie-care regimu are dreptu nedisputabilu, chiar detorintia, a portá grige ca legile statului precum și conditiunile de existentia ale lui se nu se vatome de nime. Inse chiar pentru aceea nu e de lipsa a se inarticulá acest'a in lege, la fia-care ocaziune, cu atât'a mai putienu este de lipsa a se inarticulá in legea presenta, pentru ca tocmai in acestu casu prisosesc din trei puncte de vedere. Anta iu pentru ca chiar in acestu §, intru intielesulu amendamentulu inca, e evidinte ca se sustine Maj. Sale dreptulu de supraveghiare intru intielesulu constitutiunei; ad ó u' a pentru ca și in decisiunea congresului, respective a organizatiunei s'a statoritu chiar, respective s'a sustinutu dreptulu pré in. de incuviintiare; a trei'a pentru ca regimulu insusi e respunsabile, și asié dara nu poté și de securu neci nu va suferi a-busu.

Esiste deci garantia intreitá in privint'a aceea cumca legile tierii nu voru fi violate prin congrese. De alta parte, on. casa, aceea incisiune a comisiunei centrale este semnu chiaru de neincredere fatia cu congresulu gr. orientala, ceea ce nu poté fi intru interesulu tierii, pentru ca neincrederea dintr'o parte produce iera neincredere in cea alta parte. Deci-dara, on. casa, se privescu eu din ori-care punctu de vedere intrepusetiunea comisiunei centrale, nu o potú afla la locu și de lipsa, cu atât'a mai putienu nu, cu catu insusi on. regimu nu o pusesse in motiunea sa. Din aceste cause demne de consideratiune precum in privint'a logica asié și politica, partinescu amendamentulu și in acestu punctu.

Alu patru le punctu de divergentia in amendamentu este astfelu, in catu abié e lipsa alu

motiva; in testulu originalu precum și in proiectulu comisiunei centrale nu s'a prevediutu ori decisu in privintia la aceea ca cine se conchiame congresulu cându d. e. metropolitulu nu ar poté, fi dn ori-care cauza, séu cându scaunulu metropolitanu ar fi vacantu. In asta privintia dera amendamentulu motiveza a se decide cumca in astfelu de casuri conchiamaarea congresului are sa se fica in virtutea regulorú organizatiunei. Acest'a — dopa preceperea mea slaba—nu numai ca e neincungiatu de lipsa, ci totu odala e o dispositiune cu scopu, pe care chiaru de aceea nu se poté se nu o spriginescu.

Alu cince le punctu de neintielegere se cuprinde in aceea ca proiectulu conchiamaarea ori face se depinda de la incuviintiarea Ma. Sele tote regulele ce compunu congresulu, iera amendamentulu reguléza procedur'a fatia cu ele „intru intielesulu organizatiunei ce iare se stabili in congrese și a se incuviintiá de Maj. Sea“.

In asta privintia indrasnescu, o casa, a servicu o deslucire pucintelu mai detaliata. (Se audimu.) De cerculu de activitate și de afaceri; adeca inteiu atari cari, de la natur'a lorú, suntu a se decide repede, și la cari nici e de lipsa incuviintiare mai inalta séu cea pré inalta, ba chiaru de multe ori nia o epistola; d. e. o otárire in virtutea cárei'a se alege o comisiune și se prevede cu instructiune pentru a examiná ore-cari cause; — a d ó u' a, atari cari, de la natur'a lorú, suntu a se asterne regimulu, respective ministeriulu de culte numai pentru incunoscintiare; d. e. atare decisiune in virtutea cárei'a se sistéza nisce parochii de prisosu, — in fine, atari la cari pré in. incuviintiare se recere neincungiatu, pentru ca involve interesele mai de aprópe ale statului, d. e. infiintiaarea cutárei sisteme nóue de invetiamentu, ori intemeiarea cutárei Episcopu nou.

Acum dara on. casa, proiectulu ordinéza ca tote aceste afaceri de natura privata, respective ca decisiunile ori otáririle congresului, ce se referescu la acestea, sa se asterna Maieat. Sele apre incuviintiare, ceea ce tocmai din privintia la natur'a lorú nici e cu cale, nici de lipsa, ci de multe ori — nici se poté fára dauna; amendamentulu din contra postescé ca aceste afaceri deosebite sa se clasifice dopa natur'a lorú in organizatiunea congresului, și sa se stabilesca in dens'a procedur'a fatia cu ele. Dreptu aceea amendamentulu corespunde, la totu casulu, mai bine scopulu, e mai cu scopu, și de aceea a-si indrasni a-lu recomandá on. case.

In fine, mai este o p. opunere in amendamentu, unde se cere a se sterge spresiunea marginitoria „cele ce se reducu la acestea“ adeca cele ce se reducu la afacerile bisericesci și scolastice carea (spresiune) s'au pusú din partea comisiunei centrale inaintea afacerile fundamentali. In acés'a privintia inca credu ca amendamentulu este deplinu

indreptatitu, pentru ca aceea spresiune marginitorie ori restrictiva pe carea necion. ministeriu nu a primito in proiectulu seu nu numai ca nu e de lipsa, ci — considerandu intielesulu ei bilateralu — poté fi și daunosa. Nesmintitu, sub administratiunea congresului nu stau numai institutele curatu bisericesci și scolare, ci totu felulu de alte institute filantropice, precum d. e. in Carlovetiucasi in Sobiu și i p o g r a f i e l e m e t r o p o l i t a n e i stau și trebuie se stee; și asié acele dóue cuvinte marginitorie suntú intr'adeveru capabile pentru dubietati și conturbári; din care cauza iera-si trebuie se partinescu amendamentulu.

Deci din aceste cause arétate, on. casa partinescu din cea mai buna convingere și recomendu a se primi intregu amendamentulu dloru deputati serbi, facutu la §. 3. „Alb“

S a b i u 8 Maiu n. 1868.

Domnule Redatoru! Actulu de violentia comisu in 15. Aprile a. c. din partea comunitatei sase din Apoldu-mare, ashp'a unoru locuitori románi din comun'a Rodu, s'a inregistratu de repetit'ori in jurnalele germane de aici; totu-déup'a in sa cu intentiunea de a marca pre locuitorii din Rodu de conturbatori și a rectificá crim'a comisa de apoldieni in fatia publicului. — In interesulu dreptátiei și alu adeverulu te rogu deci cá se binevoiesci a publicá urmatoarea descriere credinciosa a intemplárei acestei'a fatale:

Inainte de a procede la istorisirea faptei voiu a demustrá in scurtu pre basea actelorú pretensiunea de dreptu a ambelorú comuni ashp'a terenulu de controversia, pentru cá astfelu fiesce care cetitoriu se fia in stare a-si formá o sentintia propria, despre procederea sasilorú apoldieni.

Padurea „Carpenii“ (Geigerschnitt) se afla cá și „Dumbrava“, de seculi in posesiunea și usuarea comune a ambelorú comune Rodu și Apoldu. Doved'a la acest'a, conscriptiunea Iosefina din anulu 1786, prin carea hotarulu pâna atunci comunu s'a impartitu, lasandu-se numai padurile acestea spre usuare comune. — Cu tote acestea ele in sa fura mai numai din partea Rodenilorú folosite din cauza ca acest'a nu posedu alte paduri, pre candu Apoldienii neavendu nici o lipsa și fiindu-le chiaru și preste mâna, patinu se interesara de ele. — Pre basea posesiunei acestei'a mai eschisive se credinra Rodenii proprietari eschisivi ai padurilorú mentiu-nate, și in anulu 1858 procesera și cu actiune cá sa se recunósca granit'a hotarului lorú preste padurea „Carpini“; fura in sa réieptati in tote trei instantiele, din cauza ca nu putura dovedi proprietatea eschisiva.

Apoldienilorú le fu acest'a ocaziunea cea mai bine venita spre a-si încerca și ei noroculu de a espropria pre Rodeni; densi in sa pre o cale multu

gazeta; muma erá ocupata cu lucru de mana și domnisióra desemná. Dupa ce preschimbaremu mai multe cuvinte despre partida ce facusemu, me uitai la desemnulu domnisiórei. Ea copió cu destulu talentu de pe o acuarela cafaractulu Rinului de lâng'a Schaffhausen. Intrerumpendu unu complimentu cei faceam asupra talentulu seu — amu si acestu nenorocitu obicei — me întreba déca am vedintu vodata acestu vestitu cataractu. I-am respunsu ca nu. Atunci Colonelulu incepu a-mi tiné unu discursu intregu asupra lui; spuindu-mi de la ce inaltime cade apa, catu e de largu Rinulu, ce efectu face asupra visitatorulu etc., et. Dupa ce s'firsí descrierea pe care am uitat'o trei minute mai tardin, ne amu pusú sa privimu tablourile. Colonelulu era nu numai amatoru, dar și conoscatoru, cáci mic'a sa galerie se compunea din piese forte frumoase. Din tote facuse mai cu sama unu tablou, multu efectu asupra mea. Elu representa pre unu frumosu teneru blondu care punea unu inelu pe degetulu gingasii a unei fete. Ea se razema pe bratiulu seu, plecându ochii sei in josu in vreme ce elu o privia cu nesfirsitu amoru. Scena erá asié de frumoasa incátu multa vreme nu-mi putui desparti ochii de densa.

— De cine este tabloulu? întrebaiu pe Colonelu.

De unu pictoru teneru. Tabloulu a fostu premiatu la cea de pe urma esposițiune de tablouri din orasiulu nostru.

— In acestu albumu, se afla fotografia lui, dise muma. Mario, fiu buna, deschide albumulu și arata portretulu D-lui.

Domnisióra inereți fruntea și întorcendu filele cu graba, se opri la portretulu celu de pre urma.

„Acest'a este portretulu, imi díse ea.

— Gasescu ca are o fisionomia geniala, nu-i asié?

Domnisióra nu respunde.

— Si elu traesce in acestu orasiu? urmai eu, adresandu-me catra domnisióra.

„Nu sciu unde traiesce.

— Mi se pare disa muma ca a plecatu de cátvá tempu. Ilu cunoscemu forte bine. Pe cându traia aici, elu vinea adese la noi dar, se vede c'a simtitu necesitatea sa fie in contactu cu pictori straini și, ca toti artistii, canta in tieri straine impresiuni nóue și nóue materii de studiu.

Cu catu puneamu întrebári asupra pictorului care imi insuffá interesu, cu atâtú respunsurile erau mai scurte. Mai cu sama domnisióra imi parú ca aru dori sa se schimbe conversatiunea. Simtiendu acest'a, vorbiu despre altele, apoi luai dioa buna de la familia Colonelulu. Colonelulu imi strinse mân'a cu multa caldura, me rugá sa nu-lu uitú si-mi luá promisiunea ca voiu veni sa-i vedu de câte ori intemplarea m'aru aduce prin orasiulu lorú. Despartindu-me de placuta familie, n'am pututu sa-mi oprescu gândurile de-a nu se întorce la tenerulu pictoru, pe care se pareca ca-lu stimu asié de multu și despre care vorbiau asié de putinu. Portretulu seu asiédialu pe cea de pe urma fila a albumului domnisiórei; respunsurile sale scurte; fruntea sa încretita, tote aceste dadure iar aripi inchipuirei mele.

care, dopa obiceiulu seu, fluturá intre totu felulu de presupuneri. E de prisosu sa-ti le mai spunú, iubite cetitoru, fiindca nu tieru ajutá intru unimicu a aflá ad verulu, cum nu m'au ajutatú nici pe mine. Vreundu, nevreundu, am trebuitu sa me hoterescu a remané indeplina necunoscintia a causei seriozitatii domnisiórei care in se imi pareca a fi in raportu cu portretulu tenerulu pictoru. Odata acest'a hotarire luata, imi îndreptai gândulu spre altele și întrebandu-me in ce tíera am se me ducu, imi vení idee sa visteszu cataractu Rinului de la Schaffhausen pe care ilu vedíusemu desemnatu de Domnisióra H.

Peara Engliterá, tráeasca Rhinulu! și plecai spre laculu de Constantia.

Ce omu inconstantu! veff díce iubite cetitoriu. Nu tagaduescu ca acest'a este o gresiela a caracterulu meu, dar din acest'a cauza me duceamu la Constantia.

Cu drumulu de feru și cu vaporulu se calatorescu rapede. Nu tinú multu și ajunsei la laculu de Constantia, peste care trecú rapede și dopa vó cateva ore eram in Svítiera la Schaffhausen. Nu departe de acestu orasiu este vestitu cataractu alu Rinului, a cáru grandiosu aspectu imi luá mai multe ore. Cataractu Rinului este... forte frumosu. De nu lai visitatu inca, iubite cetitoriu, iti dau consiliulu sa te duci sa-lu vedi.

(Va ormá).

Iacob Negruzú

mai comoda. — Indata ce se fînt procesul încercării ce n'a mai încercatu nimenea, eșecutiunea unei sentințe negative, cerendu că Rodenii să se scōta eșecutiv din posesiunea „Carpinilor“; fura însă din partea In. tribunalu supremu reieptati și îndrumati a-si cercă dreptulu acest'a pre calea acțiunei. — Dara acēst'a nu le venii la socotēla! — Nu desperāra însă; ci cercara ce nu le-a succesu pre calea legēi, pre calea politica. — In 10 Octobru înaintara la oficiolatu scaunulu din Merurea o suplica, prin carea cerura că: „să li se concēda lorū singuri lemnaritul in padurea comuna „Carpini“, demandādu-li-se totu deodata Rodenilorū, că densii sub daun'a eșecutiunei militare sa nu cutēdie a se mai apropiā de padurea acēst'a.“ — Oficiolatu din Merurea incuviintā indata petitulū Apoldienilorū. Inalt. Guvernu inca nulificādu in urm'a recursului comunei Rodu, resolutiunea oficiolatu, indemnā pre Apoldieni in sensulu decretului In. tribunalu supremu, din nou la înaintarea acțiunei finium regundorum pre calea legēi. — In fine se resolvira Apoldienii și procesera și cu acțiunea acēst'a; prevediendu însă ca nu le va succede a reuși, abdtsera pre unu tempu de ea, întorcēdu-se iēra la calea politica și suplicādu că sa le se dea asistentia de 50 ostasi spre a-si pune granit'ra hotarului preste padurea „Carpini“; ceea ce Instant'ra primā iēra le concesse indata. — Sirmanii Rodeni se vedira siliti asi cantā refugiu iēra la In. Guvernu, și iēra cu succesu bun; căci In. Guvernu nimici din nou dispositiunea Oficiolatu din Merurea demendādu totudeodata că se faca dispositiunile necesespre susu tinerea statului quo și delaturarea actelor de violentia, — și decisiunea acēst'a a Guvernelui se intarii și din partea In. Ministeriu de Interne prin In. Ordinatiune din 1-a Ianuariu 1868 Nr. 29151 1867. —

Nesuccedēdu deci Apoldienilorū neci pre calea politica, de a espropri'a pre Rodeni din padurea „Carpini“; încercare in fine ce nu lea succesu pre calea drēpta, pre calea violentiei! In 15 Aprile a. c. se strinsere, dupa cum se suna in urm'a unui concludu alu comunitātei vreo 600 sasi. prevediuti cu vreo 200 de puscii, nenumerate pistōle, furcōie și securi, și astufeliu organizati puresere sub conducerea artistiei spre padurea „Carpini“ că se o ia de pre faciea pamentului. — Planulu se puse in deplinire. — Rodenii aflādu despre acēst'a trimisere indata pre antistele și notariulu comunale. — Oficiolatu din Merurea, că se mediocēsca o dispositiune grabnica spre delaturarea atārui actu de volnicia; rogarea acēst'a fū însă simplū ignorat, in urm'a carei antistele din Rodu isi perdū chiar și voi'a de a se mai reintorn'a acasa. — Sosindu însă notariulu cu vestea neînbucurātore, plecāre vreo 20 de Rodeni, — căci mai multi in tōta comun'a nu se aflau, — că se încerce atare invoire cu apoldienii, și sosindu desup'ra padurei „Carpini“ trimisere la densii o deputatiune din oratorele și notariulu comunale constatōre, că se ii rōge se încete cu devastarea pāna se va decide caus'a in calea legale. Deputatiunea fū însă indata presa, și oratōrele rodēnu maltratatu; — audindu in fine apoldienii ca se mai afla cativa Rodeni desup'ra „carpinilor“, navalira indata cu toti asup'ra acestor'a și aflādu descarcara nenumerate focuri asup'ra lorū astufeliu ca Cassierulu, celu mai onorabilu locuitoriu din Rodu, de trei plumburi lovitū, indata a picatu mortu, altu locuitoriu fu astfelu vulneratu, cătu abea nu sis datu inca viatia, — cēielalti prindindur fug'a fura urmariti, pene ce ascundēnduse printre arbori, abea seapara de fur'i'a sasilorū; iēr unu sirmanu betranu, nepotēnduse scapā prin fuga și picādu in man'a furiatilorū, fu atāt'a maltratatu pene ce remasa că mortu. —

Acēst'a e Dle Redactoru bravur'a circumspectilorū din Apoldu! și o astfelu de crima îndērata voiescu Dlorū a o cualific'a de apărare silita. — Ce scii, ce vā mai est pāna la urma; ca pāna acum'a densii se afle nesuperati, — cu tōte ca au aplicatu apărarea silita chiaru și in contr'a comisiunei investigātōre. — Causā s'a suscernutu însă In. Guvernu alu țierei, dela care cu deosebire acceptāmu dispositiuni grabnice de asigurarea vietiei cei amenintate a Rodenilorū! *)

unu individū bine informatu.

*) In acestu obiectu mai avem o corespondintia și mai detaiata, pre carea cerendu lips'a o vomu publicā. R.

Principatele române unite.

Ieri 28 Aprilu, noulu aginte și consule generalu alu Franciei, domnulu Melinet, a presntatu M. Sēle Domnitorului, cu totu ceremonialulu obișnuitu, epistolele sēle de acreditare pre lānga M. Sea Domnitorulu Romānilorū. Publicāmu aci indata atātū discursulu represintantelui Maiestatii sēle Imperatorele Francilorū cătu și in responsulu Mariei sēle Domnitorului, sicuri fiindu ca Romanii le voru citi cu fericire și voru striga, acum că totu dēuna, Traiasca Imperatulu! Traiasca Franci'a! Traiasca Romani'a și Suveranulu ei!

Discursulu Dlui Melinet.

„Maria Ta, Am onōre a depune in mānele Altetiei vōstre epistolele prin cari Imperatorele, augustulu meu suveranu, me acreditā lānga Altetia vōstra in calitate de aginte și consule generale alu Franciei.

„Me felicitu c'am fostu de dreptulu insarcinatu de Imperatorele a oferī Altetiei vōstre asicurarile constanței sēle amicie, precum și espressionea sincerilorū sēle urāri pentru fericirea personale a Altetiei Vōstre și pentru propasirea natiunei romane.

„Cutezu a sperā, Mon-siņiore ca, buna vointia a Altetiei Vōstre, imi va inlesni misiunea cemi este incredintiatā, și voiū fi fericitu de voiū parveni prin propriele-mi silinti, de a cresce inca, de este cu putintia, — raporturele de mutuale simpatia și de interese comune ce au fostu totu dēun'a intre Franci'a și Principatele-Unite, Valachi'a și Moldavi'a.“

Maria Sea a respunsu:

„Primindu epistolele ce te acredita in calitate de aginte și consule generale lānga mine, sontu fericitu de a avea din nou ocasiunea da esprime in trēga mea recunoscintia pentru viulu interesu, simpatie și sollicitudinea ce Maiestatea Sea Imperatorele, augustulu suveranu, a avutu totu dēun'a pentru Romāni'a.

„Vediū cu fericire o noua dovēda a binevoitōrelorū sēle dispositiuni, in graciōsele asicurarī cu cari Maiestatea Sea a bine voitu a te insarcinā in parte, și suntu adencu misicatu.

„Fii convinsu, domnule aginte și consule generale, ca Romāni'a nu va uitā nici odatā totu ce a facutu Franci'a pentru dens'a și i va pastrā pentru totu dēuna simtiemintē de cea mai viua recunoscintia,

„Guvernuulu meu se va grabi a-ti face misiunea cu care esti insarcinatu, cătu se va putea mai lesniciōsa și mai placuta și n ori ce impregiurāri poti contā pe sprijinulu meu.“ —

Anunciamu cu fericire ca scirea respēdita mai alalta ieri despre iniatiava ce a luatu cabinetulu de la St. Petresburg, pentru desfiintarea regimului consulari in Romāni'a s'a adeveritu. Guvernuulu Maiestatii Sele a nsarcinatu pe d. de Offenberg aginte și consule generale alu Rusiei in Romāni'a, spre a tratā cu guvernuulu romānu acēst'a cestiune atātū de insemnatā pentru noi și a o regulā print'ru unu tratatu. Guvernuulu romānu a nsarcinatu din partei cu acēst'a mare cestiune pre domnulu Steege, care a bine voitu a primi. Impartāsindu Romānilorū acēst'a frumōsa scire, exprimāmu in acēst'a privintia simtiemintele nōstre de recunoscintia și guvernului Rusiei și guvernului Romāniei, sasceptāmu cu nerebdare daru cu incredere se putemu esprime, totu astu-felu, recunoscintia nōstra tuturor celoru-lalte puteri.

Varietāti.

Comitetulu Asociatiunei, in siedintia sea lunaria din urma, a desbatutu vreo cāte-va momente de insemnatate. Intre aceste a fostu o hārthia a societātei din Bucuresci „Transilvani'a“ cātra comitetu, in carea comunica actele sele cu Asociatiunea nōstra in semnu de reciprocitate; alu doilea momentu ad su de pre tapetu, de Ilust. Sea dlu consiliariu de curte in pensiune, cav. Bolog'a este: a cautā unu modu de a respandī ide'a de asociatiune in poporu, precum e si la cele-lalte natiuni colocoitōrie. Nu vomu anticipā nici unulu din aceste obiecte din caus'a, ca si insusi comitetulu condusu de gravitatea lucrului n'a decisu inca nimic'a meritoriu, ci a delegatū din sinulu seu comisiuni spre a meditā și apretiu cu deosebire cestiunea din urma, și a cautā că modulu realizārei se fia libera de ori-ce greutāti.

Archiducele Albrecht, in calatori'a sea de inspectiune a sositu in 11 Maiu in Brodu (Croatia) și a fostu intē apinatu serbatōresce din partea tuturor autoritatilorū.

Generalulu de cavaleria și totu odatā comandantele generalu din Bud'a, Principele Liechtenstein, se sunā, ca vrea sa se retraga din postulū seu. Acum spune „N. Fr. Bl.“ ca s'a abiatu dela acestu propusu.

Teatralu. In legatura cu cele din numerulu 29 alu acestei foi, impartāsim dupa „G Tr.“ ca trup'a dlui Pascalu a sositu in Brasiovu și ca indata dupa sosirea dloi Directoru se voru incepe acolo representatiunile. Cea dintāiu erā fipsata pre eri sēr'a. Din sciri private aflāmu ca petrecerea in Brasiovu va fi pentru 11 representatiuni. Dupa aceea va continuā calatori'a artistica la Sabinu și mai departe in alte locuri. Acestea deocamdata spre sciintia acelorū interesati cari ne facu intrebāri despre sosirea asocietātei teatrale.

Conturbare de pace. Sub acestu titulu aflāmu insiratū in mai multe diuarie o intemplantē dela Kis-Terēnye in comitatulu Neogradului. Ans'a a datō comassarea locurilor in numi'a comona. Judele scaunulu s'a veditu silitu, că spre demolirea opozitiunei făcute din partea tierenilorū se recuire pre vice-comitele din Balassa Gyarmath de ai esoperā ajutorulu bratiului militarū. Acēst'a a și armatu pōnēdu-i-se la dispunere dōue companii de infanteria dela reg. Sachsen Weimar nr. 64. — Unu astfelu de casu se intemplantē de nedile și in Transilvani'a la Ispān Iakua. — Respectivū deregatori aru trebū sa caute a evitā astfelu de intemplantē și se fia mai cu multa consideratiune cātra pasurile poporului.

Tōte obiectele comōrei dela Petros'a, cunoscuta tierci sub numele de Cloca cu puil de aurū, cum și tōte obiectele bisericesci radicate atātū din museulu de anticități cătu și din museulu bisericescu din Bucuresci, print'ru unu ordinu alu dloi fostu ministru alu instructiunei publice, Dimitriu Bratiann, fāra scirea comitetului archeologicu, fāra scirea camerilorū, s'au intorsu in țiera cu unu comisariu alu museului de Kensington Joi la 18 ale curentei, și a dōua dt Vineri, esominādu-se de cātra comitetulu archeologicu intregu, s'au și datu in mān'a dlui conservatoru pāna la asiediarea pre la locurile lorū, liberādu-se dlui Piers comisariulu englezu actu de primirea lorū.

Satisfactiunea nōstra este pre deplinu in acēst'a privintia; remāne acum sa scimu cătu a platitu d. ministru din bugetulu celu grasu cu libera voia spre virimente de fonduri, pentru întōrcerea acestorū nestimate ale țierei.

Dorimū sa scimu, și ceremū sa scimu, cătu a costatu pre țiera afacerea espositiunei. Credemū ca representatiunea natiunale va apretia acēst'a cerere a nōstra și-si va face datori. „Tr. Carp.“

O mare catastrofa s'a intemplantu pre calea ferata in Americ'a. Unu trenu cu voiagiori esindu din sine nōptea s'au cufundatu intr'o prapastia ingrozitōre, și in cadere au luatu focu vagōnele. Erā spectacolulu celu mai infioratoriu. In josu haosulu, resunādu de tipetele celorū ce se cufundau in prapastia in mijloculu flacarilorū care-i consumau; in susu cadaverile sburādu din stānca in stānca sdrobite, că sa se cufunde in chaosu. Familii intregi au peritu intr'acēst'a grōsnica catastrofa.

Nr. 3 Publicare.

Subinsemnatulu deschide cancelari'a sa de Advocatura in Sibiu, dela 1a-Maiu pene la 1a-Iulie a. c. in strad'a iernei Nr. 150, iar de aci incolo stabili in strad'a orezului Nr. 393; cas'a dl. Dr. Szabo, acum a Seminarului archidiecesanu gr. or.

Dr. Ioan Borgia

Advocatu prov. și fiscalu consistorialu.

Burs'a de Vienn'a.

Din 4/16 Maiu 1868.

Metalicele 5%	56	Act. de creditu	182 40
Imprumut. nat. 5%	62 30	Argintulu	114 65
Actiile de banca	702	Galbinulu	5 55%